

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/699/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612207928
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3612207928.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: J., IČO XX XXX XXX, so sídlom H., A. X, zastúpeného Z., IČO XX XXX XXX, so sídlom H., A. X proti odporkyňi: I. X., bytom R. XX, o zaplatenie 1395,83 Eur s prísl., o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, č.k. 6C/65/2013-60 zo dňa 26. júla 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku I., ktorým bol odpor zo dňa 25.02.2013 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Partizánske, č.k. 20Ro/651/2012-32 zo dňa 23.01.2013 odmietnutý, **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vo výroku I. odmietol odpor zo dňa 25.02.2013 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Partizánske, č.k. 20Ro/651/2012-32 zo dňa 23.01.2013. Vo výroku II. zrušil uznesenie Okresného súdu Partizánske, č.k. 6C/65/2013-53 zo dňa 25.04.2013. V odôvodnení rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť sumu 1.395,83 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania. Okresný súd Partizánske dňa 23.01.2013 vydal vo veci platobný rozkaz, č.k. 20Ro/651/2012-32. Proti platobnému rozkazu podala odporkyňa v zákonom stanovenej lehote odpor. Odporkyňa odôvodnila odpor proti platobnému rozkazu tým, že s úhradou splátok bola v omeškaní z objektívnych dôvodov. Jej zárobkové možnosti vzhľadom na súčasnú ekonomickú situáciu nie sú dobré. V prípade vyhovenia návrhu by nedošlo k zlepšeniu situácie navrhovateľa, nakoľko ona sama nedisponuje takou finančnou čiastkou, aby mohla jednorazovo uspokojiť pohľadávku navrhovateľa v celej výške. Taktiež nemá majetok, ktorý by v prípade núteného výkonu rozhodnutia viedol k jednorazovému uspokojeniu pohľadávky navrhovateľa. Uviedla, že svoj záväzok pôvodne zo zmluvy o poskytnutí flexipôžičky, následne postúpený na navrhovateľa, si chce plniť riadne a včas a splácanie jednotlivých splátok je ochotná riešiť priebežne s oprávnenými zástupcami navrhovateľa. Preto navrhla návrh v celom rozsahu zamietnuť. Právne súd prvého stupňa poukázal na § 174 ods. 3 O.s.p. Konštatoval, že odporkyňa odpor proti platobnému rozkazu neodôvodnila žiadnymi konkrétnymi skutočnosťami. Poukázala na svoju nepriaznivú ekonomickú situáciu, ktorá jej nedovoľuje uhradiť žalovanú sumu jednorazovo. Z obsahu jej podania vyplýva, že voči žalovanej sume čo do dôvodu ani výšky nič nenamieta. Vyjadrila snahu dlžnú sumu v dohodnutých splátkach postupne uhradiť. Na základe uvedených skutočností súd odpor odmietol ako odpor podaný bez odôvodnenia. Zároveň súd prvého stupňa poukázal na to, že odporkyňa má možnosť dohodnúť si splátkový kalendár priamo s navrhovateľom, resp. prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Uznesením, č.k. 6C/65/2013-53 zo dňa 25.04.2013 súd prvého stupňa uložil odporkyňi zaplatiť súdny poplatok za odpor podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb., ak vydá súd nesprávne rozhodnutie o poplatkovej povinnosti, takéto rozhodnutie zruší, alebo zmení aj bez návrhu. Podanie odporkyne označené ako odpor proti

platobnému rozkazu súd odmietol ako odpor podaný bez odôvodnenia. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 12 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. zrušil uznesenie, ktorým bola odporkyňa uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odpor.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa. Z obsahu odvolania vyplýva, že namieta iba výrok I., ktorým bol ňou podaný odpor odmietnutý. V odvolaní uviedla, že odpor bol odôvodnený vo veci samej, nakoľko spôsob splatenia dlžnej sumy nezohľadňuje jej zárobné a majetkové pomery. V odpore nepoprela nárok navrhovateľa čo do dôvodu a výšky, uviedla, že má záujem splácať dlžnú sumu riadne a včas a splácanie jednotlivých splátok je ochotná priebežne riešiť s navrhovateľom. Dôvodom podania odporu bol termín, do ktorého mala v zmysle platobného rozkazu dlžnú sumu aj s príslušenstvom uhradiť, nakoľko v súčasnosti nedisponuje finančnou čiastkou, aby mohla pohľadávku uspokojiť jednorázovo v celej výške. Nadobudnutie právoplatnosti platobného rozkazu nebráni odporkyňu dohodnúť sa s navrhovateľom na spôsobe plnenia priznanej sumy. Navrhla, aby odvolací súd zrušil uznesenie s tým, že podaný odpor je dôvodný a nariadil vo veci pojednávanie podľa O.s.p., na ktorom bude môcť účinnejšie uplatňovať svoje práva.

Navrhovateľ sa písomne k odvolaniu odporkyne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

V zmysle ust. § 172 ods. 1 veta druhá a tretia O.s.p. súd v platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť.

Podľa ust. § 174 ods. 3 písm. b) O.s.p. súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze .

V danej veci súd prvého stupňa vydal dňa 23.01.2013 platobný rozkaz, č.k. 20 Ro/ 651/2012-32, ktorým uložil odporkyňu, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila navrhovateľovi sumu 1.395,83 Eur s prísl. a trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podala odpor na súde. Platobný rozkaz vydal s poučením, že odpor podaný bez odôvodnenia súd uznesením odmietne. Proti platobnému rozkazu podala odporkyňa v zákonom stanovenej lehote odpor bez bližšieho odôvodnenia vo veci samej, v dôsledku čoho súd prvého stupňa tento odmietol uznesením ako neodôvodnený.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že odpor podaný odporkyňou neobsahoval náležité odôvodnenie v zmysle zákona. Občiansky súdny poriadok nemá bližšie ustanovenie o tom, kedy je splnený predpoklad odôvodnenia odporu vo veci samej a neupravuje rozsah a obsah odôvodnenia odporu. Na odôvodnenie odporu môže odporca uviesť akékoľvek tvrdenia (vecné a právne), ktoré spochybňujú opodstatnenosť v platobnom rozkaze uloženej povinnosti. Nie je rozhodujúce, či odporcom uvádzané skutočnosti sú aj spôsobilé privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie, ale skutočnosť, že dôvody odporcu sa vzťahujú k veci samej. Zo zmyslu takéhoto opravného prostriedku však možno vyvodiť, že by malo ísť o také námietky, ktoré sa týkajú dôvodnosti alebo výšky platobným rozkazom navrhovateľovi priznanej peňažnej sumy. Odporkyňa odpor nezdôvodnila takým spôsobom, ako to má na mysli zákon, keď v ňom len poukázala na svoju nepriaznivú finančnú situáciu. Uplatnenú pohľadávku navrhovateľa čo do dôvodu ani čo do výšky nenamietala. V odpore prejavila záujem dlh splácať postupne v splátkach.

Konštatovanie odporkyne o jej momentálnej zlej finančnej situácii a jej snaha dlh uhradiť aj podľa názoru odvolacieho súdu nemohlo vyvolať účinky riadne odôvodneného odporu tak, ako to predpokladá

ust. §174 ods. 2 O.s.p. Pre uznanie odporu bolo potrebné, aby odporkyňa v odpore bližšie špecifikovala, z akých konkrétnych dôvodov platobný rozkaz považuje za nesprávny.

Pokiaľ odporkyňa v odvolaní namietala, že nie je schopná v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi žalovanú sumu aj s príslušenstvom, k tomu je potrebné uviesť, že o spôsobe, ako bude hradiť dlh navrhovateľovi, sa môže dohodnúť len s ním a prípadne ho požiadať o plnenie povinnosti v splátkach. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď odmietol odpor, ktorý bol podaný odporkyňou bez náležitého odôvodnenia. Záujem odporkyne splácať dlh navrhovateľovi splátkami tak, ako to uviedla v odvolaní, nemá pre posúdenie rozhodnutia v danej veci žiadny význam.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku I. ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nepodal návrh na ich priznanie podľa § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.